

Capo 5

JARO

Hudba J. Štáhlavský, text J. Štáhlavský, T. Linka

(Doprovod: 4)

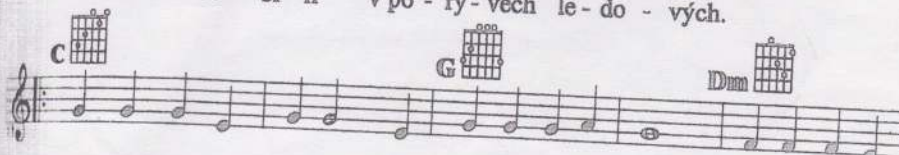
♩ = 188

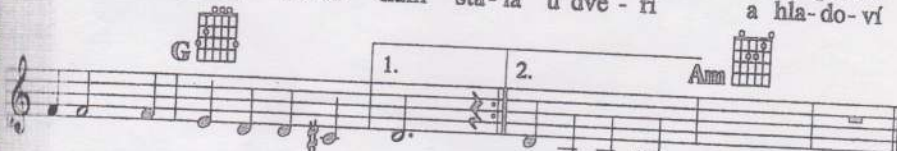
1. My če - ka - li ja - ro a za - tím při - šel mráz.
Z těž - kých, čer - ných mra - ků se stá - le sy - pal snůh

Tak straš - li - vou zi - mu ne - po - znal ni - kdo z nás.
a vá - ni - ce sí - lí v po - ry - vech le - do - vých.

Z chý - ší dře - vo mi - zí a mou - ka u - bý - vá, do sý - pek se
Zvěř z o - kol - ních le - sů nám stá - la u dve - ří a hla - do - ví

ra - děj' už ni - kdo ne - dí - vá. ří a stá - le blíž.
ptá - ci při - lét - li za zvě -

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený souseď na okno zaklepal:
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dřívě, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdí naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj!

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláň si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.